

Luis Serra y Guardia

Ricoma, 79 y 81

Banquero

GRANOLLERS

Ofrece al público toda clase de operaciones de Banca y Bolsa

Descuento y negociación de letras y cheques : Pago de cupones : Compra y venta de toda clase de papel negociable en Banca y Bolsa

DE LA COMARCA

Havem rebut cartes de bon nombre de pobles del districte, que no publiquem per manca d'espai.

En totes elles s'hi reflexa un entusiasme extraordinari, amb motiu de la brillantíssima votació obtinguda, el passat diumenge, pel nostre candidat En Josep Umbert.

En forma pintoresca ens expliquen l'intent de soborn, per part dels agents del senyor Lligé, en diferents pobles.

A Riells, per exemple, s'oferien 30,000 pessetes per a una carretera, a canvi del cens; i desvergonyidament s'afegia que aquests 6,000 duros els pagaria la Mancomunitat.

A Santa Eulària oferiren 1,000 duros per a unes futures obres d'interès per a la població.

A Palou, 8,000 pessetes per a unes escoles.

A Badalona, 15,000 per a trobar un candidat obrero; un desaprensiu que en Lligé passejava en automòbil i fins el presentava a l'Ajuntament de Sant Feliu de Codines. Apart de això, la compra de vots a Badalona, el dia de la elecció, no va baixar de 20,000 pessetes, car els pagava a 15 i a 20 duros.

A Sant Faust també hi va deixar algun bitllet de mil.

I finalment a Granollers ja no és un secret per a ningú el què en Justet — dependent de cal Baté — anava repartint els duros que en un sarró portava a l'esquena. Havem sentit a dir a persona *allegada* que la compra de vots a Granollers costarà a en Lligé unes 8,000 pessetes.

Nosaltres no creiem que pugi tant, car en Barangé no voldrà ensenyar la ceva i demostrar la migrada força amb que compta a Granollers, i per això preferirà perjudicar-se d'alguns duros.

I pensar que tot això s'ha fet per a donar la sensació de que tenen força en el districte, quan el resultat de la elecció patentitza que la Lliga fa els darrers badalls!...

L'agonia de la Lliga

—«Hem perdut... perquè els altres han guanyat» — deia jovialment el senyor Umbert en saber el resultat de l'escrutini, el diumenge prop passat. I aquesta conformadora filosofia, a nosaltres va suggerir nos una pila de coses, quines, per cert, eren ben engunioses les unes, i altres ben agradoses.

Es innegable que el feude de la Lliga a Catalunya toca al seu fi. Els dos baluards que defensa amb més fermesa es trontollen a impuls d'una voluntat tant ferma, que be podem assegurar que en les properes eleccions, els districtes de Granollers, Castellterol i altres es deslliuraran d'aquesta feixuga carga que els endogala i oprimeix.

Comptant els districtes que en la lluita de diumenge ha perdut la Lliga, i els que forço-

sament deixarà de guanyar en les pròximes de Diputats a Corts, no li quedaràn ja més que dos camins a seguir: o bé plegar el ram, o anar a predicar regionalisme del seu a altres països que vulguin i tinguin ganes de perdre el temps escoltant les peroracions insípides d'en Rahola, palpar els fets maquiavèlics d'en Cambó, i admirar la lletosa blancura dels mitjons d'en Puig i Cadafalch...

Nosaltres, que estem convençuts de com acabarà tot aquest *tinglado de la antiga farsa*, estem disposats, are més que mai, a combatre a la Lliga per les seves malifetes i els seus actes reprovables, que fan que el sufragi sigui la més grossa immoralitat d'Espanya i el què més ataca els drets sacrosants del poble; i que la Lliga ha fet que no puguin ésser respectats els reglaments i lleis que tendeixen a deslliurar-lo de la vergonya de veure's governat pels mateixos que l'haurien ametrallat pels carrers, a la més petita conveniència, amb tal de fer mèrits davant del senyor Esteve, que fins are ha sigut l'amo dels quartos i els vots. Més tot vé que s'acaba, malviatge el món dolent! — i tenim la completa seguretat que al primer canvi de govern hi hauràn noves Corts, i allavors... Visca Catalunya lliure... de l'odiós caciquisme de la Lliga! Abaix els falsos patriotes!!

Morin les tupinades!!!

Avant!!!

UN PAGÈS DE SANT FOST

Post-electoral

LES HORES FATALS.—Semblava mateix que una pel·lícula vivent. Passada la votació de la vila, i reunits els *pronoms* en salons estrèts i reduïts com una arcova; tirant sumes i més sumes, i fent tota mena de combinacions, bo i esperant febrosament, inquietament, els resultats parcials dels poblets comarcans, no acabava mai de saber-se el resultat final i decissiu.

La colla regionalista, feta ja a considerar el districte com un usdefruit hereditari, i acostumada a vèncer fàcilment en passades lluites, no els tocava la camisa al cos, de tantes esgarriances com se succeïen en arribar a llur oficina electoral les *dades* parcials — com diria en Serra — de les seccions. Aquells 1,500 vots que en lletres de motllo deien, que els sobraven per a guanyar l'elecció, no apareixien enlloc i l'ansietat se reflexava en llurs cares, pàl·lides, estirades, verdes, d'expressió talment reveladora d'una greu desgràcia de família. I així es veia passar i traspasar als *conspicuos* amunt i avall de la carretera, cercant adalerats actes imaginàries, furgant; com esperitats, l'espai on trovar-hi, per miracle, una cinquantena de vots, per a poder posar a primera hora, com les altres vegades, la pissarra al balcó, per a satisfacció i calmant dels que també amb engúnia i consternació esperaven a baix la bona nova, com manà baixat del cel. Més, les actes no

arribaven. A Badalona, no havien guanyat de gaires; a Mollet, havien rebut palica; a Montcada, també; fins en molts indrets que no hi comptaven, el contrincant havia pujat fins a les barbes regionalistes... El carro anava pel pedregar...

Què fer, en aital angoixa?... Desseguida *auto* cap aquí i *auto* cap allà. En Plaja cap a Sant Feliu; el senyor Gregori, a Martorelles; en Xuclà, a veure les cares dels d'abaix; el Benet a Cardedeu; el *Paqueño*, a La Garriga. Tot era brigit, reganys, renecs indeixifrables. Les excursions de darrera hora, eren fetes amb la santa intenció d'intentar una *tupi*, si convingués. Aquella idealitat, que en temps normal els ompla llur boca de brumera, era relegada en aquells sagrats moments, a segon terme. I tement que el nostre candidat fés el què ells haurien fet en son lloc, per tal de no perdre l'acta, varen córrer d'ací d'allà quatre hores mortals, fins a la rebuda, pel camí normal, de tots els resultats del districte, que els adjudicava l'acta, per una insignificant majoria.

Eren, amb tot això, les vuit del vespre, i el nostre Oña posava, com ells, la cara llarga. Hem perdut! .. El senyor Gregori, que ja feia dies havia deixat el burro per l'*auto*, arriba a cal Baté, i proclama la *brillant* victòria. Els de baix, sense halè per a respirar, boca-badats, aplaudeixen mansament; i mentres el de la *Frescachita* anava a cercar les atxes, que ja tenia desades, per a fer lluminàries, arriba el senyor Lligé, suant tinta i or encare; abraça, plorant, als capitostos regionalistes, bo i dient-los: *Feu lluminàries, companys, feu; que no les podrem fer mai més!*

I els companys, també eternits, i consternats encare per l'engúnia passada, ni tingueren halè per a cridar Visca Catalunya!...

El mejor jabón

MARCA

EL OSO

De venta en todas partes

Vistes de Granollers

Nova sèrie de targetes postals

Preu: 10 cènts. :: Àlbums de 20 postals, 1'50

De venda a la

Impremta Garrell

Imp. Garrell : Granollers : Teléfono 117